

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **P. Č., nar. X**
bytem X
adresa pro účely doručování: Denní centrum Armády spásy Tusarova
60, 170 00 Praha 7

zastoupen: **Mgr. Hanou Fidesovou, Ph.D.**, advokátkou
se sídlem Dlouhá 35, 110 00 Praha 1, č. ev. ČAK 8 802

proti

žalovaná: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2021 čj. X

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 1. 3. 2021 čj. X a ze dne 2. 12. 2020 čj. X se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 6.800 Kč k rukám jeho právní zástupkyně Mgr. Hany Fidesové, Ph.D., advokátky, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 1. 3. 2021 č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle ustanovení § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“) a § 90 odst. 5 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 2. 12. 2020 č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím Česká správa sociálního zabezpečení podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“), odňala žalobci ode dne 14. 12. 2020 invalidní důchod.

II. Žaloba a její podstatný obsah

3. Žalobce nesouhlasil se závěry prvostupňového i napadeného rozhodnutí a se závěry podkladových posudků vypracovaných pro účely obou rozhodnutí. Uvedl, že v námitkovém řízení nebylo ze strany žalované přihlédnuto k lékařské zprávě z oboru psychiatrie ze dne 15. 12. 2020.
4. Namítl, že jeho zdravotní stav nebyl dostatečně podrobně zkoumán, pokud jde o jeho organickou poruchu osobnosti, syndrom závislosti na více omamných a psychotropních látkách, tikovou poruchu, Tourettův syndrom a epilepsii. V této souvislosti se podrobil vyšetření psychologem, jehož závěry doplnil svým podáním ze dne 24. 5. 2021.
5. Navrhl, aby napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí byly zrušeny a věc byla žalované vrácena k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě zrekapitulovala průběh celého správního řízení s tím, že v rámci námitkového řízení nebylo možno žalobci vyhovět s ohledem na závěry posudků o invaliditě vyhotovených lékaři ČSSZ.
7. Žalovaná s ohledem na namítanou nesprávnost posouzení zdravotního stavu rovněž navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV, resp. potřebu vypracování takového posudku konstatovala. Pro případ potvrzení odborných závěrů posudkových lékařů PSSZ a ČSSZ navrhla zamítnutí žaloby. V opačném případě ponechala rozhodnutí na úvaze soudu s ohledem na výsledky posouzení zdravotního stavu žalobce.

IV. Obsah správního spisu

8. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
9. Prvostupňovým rozhodnutím Česká správa sociálního zabezpečení rozhodla tak, že se podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. žalobci ode dne 14. 12. 2020 odnímá invalidní důchod, neboť podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 20. 10. 2020 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %, a žalobce tak již není invalidní.
10. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, ve kterých nesouhlasil s prvostupňovým rozhodnutím s tím, že jeho zdravotní stav je nadále neuspokojivý. Poukazoval přitom na lékařskou zprávu z oboru psychiatrie.
11. O námitkách rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím tak, že je zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. V řízení o nich nechala žalovaná vypracovat posudek svým lékařem, který vycházel ze zdravotní dokumentace PSSZ, ošetřujícího lékaře a dalších odborných lékařských nálezů, včetně žalobcem doložených lékařských zpráv. Lékař v posudku o invaliditě žalobce v řízení o jeho námitkách dospěl k závěru, že účastník řízení není od 20. 10. 2020 invalidní dle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI (Postižení nervové soustavy), oddílu A (Postižení hlavy, krku, těla), položce 4a (epilepsie – forma kompenzovaná, zpravidla jeden rok bez záchvatů, s léčbou i bez léčby, bez neuropsychického postižení), přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10% - 15% (zde zvolena horní hranice odpovídající 15% navýšená o 5% pro psychiatrickou komorbiditu při syndromu závislosti).

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

12. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
13. Městský soud v Praze při posouzení dané věci vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
14. Podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému

vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činností. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

15. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.
16. V projednávaném případě žalobce zpochybňoval skutkové závěry týkající se posouzení jeho zdravotního stavu. S ohledem na to soud nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též jako „posudková komise“), která soudu předložila posudek ze dne 14. 7. 2021, evidenční číslo SZ/2021/1133-PH-20 (dále též jako „posudek MPSV“). Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení předsedkyně komise MUDr. J. B., další lékař MUDr. P. S. s odborností psychiatrie a tajemnice V. H.
17. Posudková komise dospěla na základě předložené spisové dokumentace Městského soudu v Praze, zdravotní dokumentace ČSSZ, zdravotní dokumentace PSSZ, nově předložených lékařských zpráv, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 35 % (avšak nikoli více než 49%), konkrétně pak o 40%, a proto se v jeho případě jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995, která u žalobce trvá i nadále a bez přerušení. Posudková komise u žalobce shledala jako rozhodující příčinu nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti organickou poruchu při Touretteově syndromu, syndromu závislosti na návykových látkách a epileptické onemocnění odpovídající kapitole V, položka 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. středně těžké funkční postižení. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 40–60 %. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobce posudková komise zhodnotila na 40 %. Posudková komise při tomto hodnocení nevzala za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu epileptické onemocnění s ohledem na jeho dlouhodobou stabilizaci, kdy žalobce je zhruba 10 let bez záchvatů.
18. Odlišnost uvedených závěrů od závěrů posudků vyhotovených pro účely napadených rozhodnutí žalované posudková komise odůvodnila tím, že dospěla k jiné rozhodující příčině dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, kteroužto bylo nutno podřadit pod kapitolu V, položku 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. středně těžké funkční postižení, se stanovenou mírou poklesu pracovní schopnosti o 40%–60%.
19. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, který např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019 č.j. 8 Ads 138/2017-40 k tomu

tento soud uvedl, že: „Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38).”

20. V řízení předložený posudek pak splňuje všechny formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity a soud jej vyhodnotil jako úplný, celistvý a přesvědčivý ve smyslu shora citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Z uvedeného posudku je zřejmé, na základě jakých úvah dospěla posudková komise k odlišnému hodnocení zdravotního stavu žalobce. Účastníci řízení pak ke složení posudkové komise a obsahu posudku nic nenamítli, a to ani v rámci nařízeného jednání před soudem, v rámci něhož byl předmětný posudek proveden k důkazu o invaliditě žalobce. V projednávané věci soud nemá žádné pochybnosti o tom, že skutkový stav byl zjištěn řádně a v takovém rozsahu, který nedává prostor pro jakékoli pochybnosti o správnosti posudkových závěrů.

VI. Závěr a náklady řízení

21. Z posudku MPSV tak má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se u žalobce jednalo i nadále o invaliditu prvního stupně. Napadené rozhodnutí bylo tudíž zatíženo vadou spočívající v nesprávném zjištění skutkového stavu, a proto jej městský soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil, a to včetně prvostupňového rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s.ř.s.), a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaná v dalším řízení vázána právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil. Podle § 78 odst. 6 s. ř. s. platí, že zrušil-li soud rozhodnutí správního orgánu ve věci, v níž sám prováděl dokazování, zahrne správní orgán v dalším řízení tyto důkazy mezi podklady pro nové rozhodnutí.
22. Žalobce byl v řízení úspěšný, proto mu náleží náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Náklady tvoří odměna advokáta za dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a g) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tedy převzetí právního zastoupení ve věci a příprava, a účast na jednání před soudem, když k převzetí právního zastoupení došlo až po podání žaloby i po jejím doplnění žalobcem samotným. Dle ustanovení § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3.100,- Kč (2 x 3.100,- Kč = 6.200,- Kč). Náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu tvoří 300,- Kč za každý úkon (2 x 300,- Kč = 600,- Kč). Celkem tedy náklady právního zastoupení činí částku ve výši 6.800,- Kč, když právní zástupce nedokládal, že by byl plátcem DPH, a soud sám z veřejně dostupných zdrojů daňové správy nic takové rovněž nezjistil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 15. září 2021

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D. v.r.
samosoudce